

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการเมือง การปกครองพอที่จะนำมาถ่วงอ้างอิงในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

ปีพุทธศักราช 2510 สุจิต บุญบงการ¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติและความสนใจของนิสิต นักศึกษาไทยที่มีต่อการเมือง" ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นิสิต นักศึกษา ที่เรียนทางรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ นิสิตนักศึกษาที่เรียนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและ นิสิตนักศึกษาที่เรียนทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นิสิตนักศึกษาทั้งสามกลุ่มนี้เรียนอยู่ในปีสุดท้ายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นเอง ผลของการวิจัยพบว่า นิสิต นักศึกษาที่เรียนทางรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์มีความสนใจและมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่า นิสิต นักศึกษา อีกสองกลุ่ม

ปีพุทธศักราช 2511 ชาญ อึ้งวงศ์² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4 ในจังหวัดพระนคร" วัตถุประสงค์ทางการวิจัยเพื่อสำรวจความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยของคนไทยในกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนทราบปัญหา และข้อบกพร่องของการเรียน การสอนเกี่ยวกับประชาธิปไตยในโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงการสอนสังคมศึกษาให้โดยลึกลงไป ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แล้วนำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยทั้งในด้านการปกครองและการดำรงชีวิต

¹Suchit Bunbongkarn, "Thai Student Political Interest and Attitudes, "The Journal of Social Sciences, (October, 1969), pp-160-187.

²ชาญ อึ้งวงศ์, "ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4 ในจังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2511, (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511). (อค์สำเนา)

ปีพุทธศักราช 2513 วัลลภ พุ่มพวง³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของ
คนไทย เกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดี" วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความเป็นพลเมืองดีของคนไทย ในจังหวัดมหาสารคามที่บรรลุนิติภาวะแล้วและอายุระหว่าง 20-
21 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีได้ศึกษาต่อ
ในระดับที่สูงขึ้นและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีของคนไทยในกลุ่มตัวอย่าง
ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงว่ามีความคิดเห็นต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสัมภาษณ์คนไทยที่ได้
จากการสุ่มตัวอย่างในจังหวัดมหาสารคาม ด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง ตัวอย่างประชากร
ทั้งหมด 100 คน เป็นชาย 50 คน หญิง 50 คน ผลการวิจัยพบว่า คนในกลุ่มตัวอย่าง
ส่วนมากที่ความคิดเห็นไม่ถูกต้องในเรื่องความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย โดยเฉลี่ยแล้ว
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีของคนไทย ในกลุ่มตัวอย่างระหว่างชายกับหญิงไม่แตก
ต่างกัน

ในปีเดียวกันนี้ อุเทน บุญโญ⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการเมือง" วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อต้องการศึกษาทัศนคติของ
นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการเมือง ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอย่างประชากร 720 คน ซึ่งสุ่มจาก
นิสิต 3 กลุ่ม คือนิสิตคณะรัฐศาสตร์ นิสิตคณะอื่น ๆ ที่ได้เรียนทางรัฐศาสตร์มาบ้างและนิสิตที่ไม่
ได้เรียนรัฐศาสตร์มาเลย ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดทัศนคติต่อการเมือง ซึ่งสร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือ
ในการวิจัย ผลของการวิจัยพบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์กับนิสิตคณะอื่นที่เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มา

³วัลลภ พุ่มพวง, "ความคิดเห็นของคนไทยเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดี," (วิทยานิตยสารปริชญานุมาหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)
(อัครสำเนา)

⁴อุเทน บุญโญ, "การศึกษาทัศนคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการเมือง,"
(วิทยานิตยสารปริชญานุมาหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)
(อัครสำเนา)

บ้าง มีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกัน ส่วนนิติคณะอื่นที่ไม่ได้เรียนทางรัฐศาสตร์มาเลย มีทัศนคติต่อการเมืองต่ำกว่านิติสองกลุ่มแรก นิติปีที่ 1 และนิติปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกัน นิติชายมีทัศนคติทางการเมืองดีกว่านิติหญิง

ปีพุทธศักราช 2515 คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ลักษณะบางประการของสถาบันสังคมไทย ที่เป็นอุปสรรคต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย" วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อทราบว่าคุณคณที่ผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและมีประสบการณ์ของสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา มีลักษณะเป็นอุปสรรคต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ไปทดสอบกับประชากร ในกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกตัวอย่างประชากรจากภาคต่าง ๆ ภาคละ 2 จังหวัด ๆ ละ 2 อำเภอ ทั้งนี้โดยถือเอาจังหวัดที่มีประชากรไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากที่สุดและน้อยที่สุด เมื่อคราวออกเสียงเลือกตั้งวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2512 เป็นเกณฑ์ ผลการวิจัยพบว่า ในสถาบันครอบครัวบิดาซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว ยังมีอิทธิพลอยู่มากในเรื่องการแก้ปัญหาหรือการตัดสินใจขาดปัญหาต่าง ๆ ในครอบครัว สถาบันการศึกษานั้นมีบทบาทต่อการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องประชาธิปไตยแก่ประชาชนรองลงมาจากสื่อมวลชน ประชาชนทราบความหมายของประชาธิปไตยเพียงร้อยละ 27.08 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประชาชนไม่ทราบความหมายประชาธิปไตย ร้อยละ 74.98 ทางด้านสถาบันศาสนานั้น ประชาชนนับถือพุทธศาสนาถึงร้อยละ 93.6 ผู้วิจัยได้สรุปว่า สถาบันทางศาสนาไม่เป็นอุปสรรคต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใด

⁵คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, "ลักษณะบางประการของสถาบันสังคมไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย", "รายงานการวิจัย", (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2515)

ในปีเดียวกันนี้ ทินพันธ์ นาคะตะ⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Problems of Democracy in Thailand : A Study of Political Culture and Socialization of College Students" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะไข่มโนทัศน์ (Concept) เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง มาศึกษาปัญหาสำคัญอันหนึ่งในการพัฒนาทางการเมืองของไทย และเพื่อจะค้นหาคำตอบต่อปัญหาที่ว่า ทำไมคุณธรรมแห่งประชาธิปไตยจึงไม่พัฒนาอย่างเป็นผลในระบบการเมืองของไทย โดยมุ่งพิจารณาในแง่เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง ขอบข่ายของการศึกษา จำกัดอยู่ในกลุ่มนักศึกษาสามกลุ่ม ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย คือ นักศึกษาที่ศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์ นักศึกษาที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Natural Science) และนักศึกษาทางการทหาร ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม ซึ่งถามต่อนิสิต-นักศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และวิทยาลัยทางการทหาร 3 เหล่าทัพ

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะดูลักษณะของนักศึกษาไทยเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง และความพอใจหรือไม่พอใจต่อการระบอบการปฏิบัติในทางประชาธิปไตย ซึ่งได้พบว่านักศึกษามีทัศนคติแบบอัคราธิปไตยอยู่ในระดับสูง ไม่เสื่อมใสต่อมนุษยชาติ และสภาพแวดล้อมทางการเมือง และไม่ชอบการวิพากษ์วิจารณ์ แต่มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับทัศนคติแบบประชาธิปไตย และตื่นตัวต่อการเมืองมาก และมีความสามารถในหน้าที่ จะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความขัดแย้งกันในเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองใน 2 รูปแบบ คือแบบดั้งเดิม (อัคราธิปไตย) และแบบใหม่ (ประชาธิปไตย)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากรทั้งสามกลุ่มพบว่า นักศึกษาทางการทหารส่วนใหญ่มีลักษณะทางอัคราธิปไตย นักศึกษาทางวิทยาศาสตร์ธรรมชาติส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย

⁶Thinapan Nakata, "The Problems of Democracy in Thailand: A Study of Political Culture and Socialization of College Students," (Bangkok : Prae Pittaya International, 1975)

นักศึกษาทางสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่มีความตื่นตัวในความเป็นพลเมืองดีและมีความสามารถในหน้าที่สูง แต่ยังมีเชื่อใจในเมฆยชาติ และสิ่งแวดล้อมทางการเมืองน้อย และขาดการวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากนี้ยังได้พบว่านักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะมีผลต่อทัศนคติทางการเมืองน้อยลง ยิ่งเรียนในระดับสูงขึ้นทัศนคติทางประชาธิปไตยและความสามารถในหน้าที่มีแนวโน้มลดลง แม้ทัศนคติทางอรรถาธิปไตยเพิ่มขึ้น ไม่ชอบการวิพากษ์วิจารณ์ และไม่คอยแสดงความตื่นตัวเกี่ยวกับความเป็นพลเมือง ผู้วิจัยยังพบอีกว่า แมวาระดับของการมีประสบการณ์ และการมีส่วนร่วมของนักศึกษาไทยต่อการเมืองจะต่ำ แต่ลักษณะขบวนการอบรมสั่งสอนทางการเมือง ยังคงได้รับการสนับสนุน อันจะมีผลต่อการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตย และอาจจะช่วยลดวัฒนธรรมทางการเมืองในรูปอรรถาธิปไตยลงได้บ้าง

— ในปีที่พุทธศักราช 2517 ดวงกมล วานิช⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตต่อการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต ต่อการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง ตลอดจนขอเสนอแนะของนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน วิชาหน้าที่พลเมืองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน นักเรียน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนสนใจเนื้อหาวิชาหน้าที่พลเมืองตามหลักสูตรทุกเรื่อง แต่อยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือการครองตนในวัยรุ่น และการปกครองแบบประชาธิปไตย นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะให้มีการสอนเรื่อง การเปรียบเทียบการปกครองระบอบประชาธิปไตยและสังคมนิยม และคอมมิวนิสต์ และเห็นว่าควรนำเหตุการณ์ปัจจุบันเข้ามา เกี่ยวข้องกับบทเรียนให้มากขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ชอบให้ครูอ่านข้อความใน

⁷ดวงกมล วานิช, "ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสาธิต ต่อการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.) (อัครสำเนา)

หนังสือแบบเรียน และให้เ็เรียนคตาม นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวิชาหน้าที่พลเมือง เป็นวิชาที่ช่วยให้เข้าใจสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ของตน ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้ผู้สอนควรพยายาม ปรับปรุงตนเองด้วย การหาความรู้ เพิ่มเติมอยู่เสมอทั้งในคาบเนื้อหาวิชาที่สอนใหม่ ๆ และอุปกรณ์การสอน ตลอดจนติดตามเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ

ในปีพุทธศักราช 2518 สถิต จิตตะนาถิ⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดอุดรราชธานี" โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยสุ่มรวม และเพื่อศึกษา เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชายและหญิงเป็นเรื่อง ๆ ไป ตัวอย่างประชากรได้จากโรงเรียน 10 แห่ง ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญในจังหวัดอุดรราชธานี เป็นโรงเรียนชาย 1 แห่ง โรงเรียนหญิง 1 แห่ง และโรงเรียนสหศึกษา 8 แห่ง จำนวนประชากรที่ใช้ 400 คน นักเรียนชาย 200 คน นักเรียนหญิง 200 คน การเลือกตัวอย่างประชากรเลือกโดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยขึ้นเอง จำนวน 60 ข้อการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยกรทดสอบค่า Z (Z -test) และเพื่อหาว่าการที่นักเรียนแต่ละคนตอบข้อสอบข้อนั้น ๆ ถูก ขึ้นอยู่กับเพศหรือไม่ โดยการทดสอบค่าไคสแควร์เป็นรายข้อชนิด 2×2 ตารางการันจร นอกจากนี้ยังได้แสดงร้อยละของนักเรียนชายและหญิง ที่ตอบแต่ละข้อเปรียบเทียบไว้เป็นรายชื่ออีกด้วย ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้.

1. โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตย ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

⁸สถิต จิตตะนาถิ., "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดอุดรราชธานี, (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) (อัครสาเนา).

2. จากการทดสอบคาโคลสแควร์ เป็นรายชื่อ พบว่ามีเพียง 17 ข้อเรื่องเท่านั้นที่ ผู้ตอบถูกหรือผิดขึ้นอยู่กับเพศของผู้ตอบซึ่งได้แก่เรื่องความหมายของประชาธิปไตย การลงโทษ สมาชิกในครอบครัวเมื่อกระทำผิด บทบาทของบิดามารดากับการให้การศึกษาของบุตร บทบาทบิดามารดากับการคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนของบุตร หน้าที่ของสถานักเรียน การเสียภาษีอากร ลักษณะสำคัญของการทำงานเป็นหมู่คณะ หน้าที่ของสมาชิกสภาจังหวัดหน้าที่ของวุฒิสมาชิก บุคคลที่มีโอกาสตั้งรัฐบาลเป็นต้น ส่วนอีก 43 ข้อเรื่อง การตอบถูกหรือผิดไม่ขึ้นอยู่กับเพศของผู้ตอบเลย

3. หัวข้อเรื่องที่น่าสนใจและนักเรียนชายเข้าใจดีมาก คือตอบได้ถูกต้องร้อยละ 85 ขึ้นไป มี 3 หัวข้อเรื่องคือการมีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย การใช้สิทธิเสรีภาพของพลเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตย การเสียภาษี อากร

ในปีเดียวกันนี้ วรณวิมล ทิมพานิช⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง มโนทัศน์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะหาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางบ้าน ระดับการศึกษาของบิดา มารดา รายได้ของบิดามารดา และอาชีพของบิดา ที่เกี่ยวข้องกับมโนทัศน์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียนมากน้อยเพียงใด หรือไม่ โดยใช้ตัวอย่างประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517 จำนวน 225 คน และครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เกี่ยวกับการแสดงออกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สร้างขึ้นเอง เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาอัตราส่วนร้อยละ และทดสอบคาโคลสแควร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁹วรณวิมล ทิมพานิช, "มโนทัศน์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517) (อัครสำเน).

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และ .05 ในเรื่องการไปฟังการอภิปราย การรวมเดินขบวน การรวมกิจกรรมในโรงเรียน การเดินขบวนเรียกร้องความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมในโรงเรียน และความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารและสภานักเรียน กล่าวคือการแสดงออกการมีส่วนร่วมทางการเมืองขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจหรือมีโน้ตชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ถูกตอง นักเรียนที่มีผลการสอบสูงจะมีการแสดงออกทางการเมืองมากกว่านักเรียนที่มีผลการสอบต่ำ

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ การแสดงออกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในเรื่องดังกล่าว ไม่ขึ้นกับความรู้ ความเข้าใจ หรือมีโน้ตชนทางการเมืองที่ถูกตอง ซึ่งตรงกันข้ามกับสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ นักเรียนที่มีผลการสอบ ทั้งสูงและต่ำกระทำเหมือน ๆ กันในเรื่องการฟังการหาเสียงเลือกตั้ง นักเรียนทั้งสองกลุ่มใหญ่เห็นด้วยกับการออกเสียงของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับการให้คนอายุ 18-19 ปี มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แสดงว่านักเรียนเห็นว่าคนอายุ 18-19 ปี ในสมัยปัจจุบันยังไม่ดีพอ ที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ มีการตัดสินใจและเป็นตัวของตัวเอง

3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของนิสิตตามารดาที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกันข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ครอบครัวมีบทบาทอย่างมากในการปูพื้นฐานความรู้ทางการเมืองอย่างถูกตอง แต่จากผลการวิจัยแสดงว่าครอบครัวประสบความสำเร็จในการปูพื้นฐานเรื่องนี้

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ ที่น่าจะนำมากล่าวอ้างอิงในการวิจัยครั้งนี้ คือ

ปีพุทธศักราช 2512 แมสเซียลัส (Massialas)¹⁰ ได้รวบรวมผลการวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องการอบรมสั่งสอนทางค่านิยมเมือง เขาเชื่อว่าทำให้การอบรมสั่งสอนทางการเมือง นั้น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา เพื่อน ตลอดจนสภาพทางสังคมและเพศ มีความสำคัญมาก เขายังมีความเชื่ออีกว่า จำเป็นต้องให้นักปกครอง นักการเมือง มามีส่วนร่วมในการให้การอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการเมือง และสรุปผลไว้ดังนี้

บทบาทของครอบครัว เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะเดินแบบอย่างทางการเมืองจากครูมากกว่าบิดา มารดา ผู้ปกครอง เด็กที่มาจากครอบครัวที่แม่เป็นใหญ่ในครอบครัว มีแนวโน้มจะเป็นเผด็จการมาก มีความสนใจทางการเมืองน้อยและมีประสิทธิภาพทางการเมืองน้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีทั้งบิดามารดา ระดับประสิทธิภาพทางการเมืองของเด็กผู้ชายจะสูงกว่าเด็กผู้หญิง ครอบครัวยังมีอิทธิพลเหนือเด็กจนกระทั่งถึงเกรด 12 ของโรงเรียนมัธยม¹¹

บทบาทของเพื่อน ในระยะที่อยู่ในวัยรุ่นเพื่อนจะมีอิทธิพลมากกว่าในวัยเด็กเล็ก ในเรื่องเกี่ยวกับการรับเอาค่านิยมทั่ว ๆ ไปและความปรารถนาคานต่าง ๆ เด็กเล็กและเด็กวัยรุ่นที่รวมกิจกรรมของหมู่คณะมักจะสอดคล้องตามความเชื่อของกลุ่ม วัยรุ่นมักมีความเชื่อทางสังคมและมีทัศนคติที่สอดคล้องเรื่องการเมือง¹²

บทบาทของสถาบันการศึกษา¹³ เด็กวัยรุ่นพึงพอใจ ที่ครูชอบแสดงออกทางการเมือง แต่ครูมักมีแนวโน้มเงี่ยขรม เด็กที่มาจากครอบครัวกรรมกรหรือผู้ใช้แรงงาน สนใจในเรื่องหน้าที่

¹⁰Byron G. Massialas, "Citizenship and Political Socialization," Encyclopedia of Education Research, Edited by Robert L. Ebel, (4th ed., 1969). pp. 125-126.

¹¹Ibid., p. 138.

¹²Loc. cit.

¹³Ibid., pp. 138-139.

และความรับผิดชอบของพลเมืองดี ทั้งจากการสอนการเขียนตามปกติ และจากแบบเรียน ส่วนเด็ก
ที่มาจากครอบครัวที่มั่งคั่งมักมีความคิดถึงการขวนการทางการเมือง ตามความคิดของตน และยัง
ขาดความตื่นตัวทางการเมืองในคานการเรียนรู้ทางการเมือง เด็กชายสามารถเรียนรู้ทางการเมือง
ได้เร็วกว่าเด็กหญิง เด็กหญิงรับรู้เรื่องการเมืองในรูปตัวบุคคลมากกว่าเป็นสถาบัน เด็กหญิงมีความ
เคารพ เชื่อฟังกฎหมายมากกว่าเด็กชาย และเชื่อวาระรัฐบาลตอบสนองคำเรียกร้องของประชาชน
มากกว่าเด็กชาย ในเรื่องความจงรักภักดี และการสนับสนุนรัฐบาล เด็กหญิงและเด็กชายไม่มีความ
เห็นแตกต่างกัน เด็กที่มีฐานะดี จะเข้าใจเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่เขาชอบอย่างมีหลักเกณฑ์ดีกว่า แต่
โดยทั่ว ๆ ไป สถานภาพทางสังคมไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในเรื่องเกี่ยวกับการรับ
รู้สถานภาพของรัฐบาล เด็กที่อยู่ในสถานภาพที่ต่ำมักจะเห็นคล้อยตามผู้นำทางการเมือง ครูมีอิทธิพล
อย่างมากต่อเด็กพวกนี้ ในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐบาลและการปกครอง เด็กที่มีสติปัญญาสูงจะ
มีประสิทธิภาพทางการเมือง และการแสดงความสนใจต่อการเมืองมากกว่า และรับรู้เกี่ยวกับสถาบัน
รัฐบาลในลักษณะนามธรรมไ้มากกว่า และดีกว่าเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ

ปีพุทธศักราช 2514 เรมี (Remy)¹⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "High School Seniors'
Attitude Toward Their Civics and Government Instruction," โดยมีวัตถุประสงค์
สังคึกที่จะทำการศึกษาค้นหาความสนใจของนักเรียน ที่มีต่อวิชาหน้าที่พลเมืองและการปกครองในคานเนื้อ
หาวิชา ตลอดจนอุปกรณการสอน การจัดประสบการณ์การสอนของครูแก่นักเรียน ผลการวิจัยสรุปได้
ว่านักเรียนมีความเบื่อหน่ายต่อวิชานี้ เนื่องจากการจัดเนื้อหาการสอนของครู และนักการศึกษา เพราะ
ไม่ได้คำนึงถึงความต้องการของนักเรียน นักเรียนเห็นว่าการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง มักจะสอนไปตาม
เนื้อหาในแบบเรียน ซึ่งมีแต่หลักการที่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนไม่เข้าใจ

¹⁴ Richard C. Remy, "High School Seniors' Attitudes Toward Their
Civics and Government Instruction," Social Education, (October, 1972)
pp. 591-596.

สภาพปัญหาทางการเมือง และการปกครองได้อย่างถ่องแท้ ครูมักจะใช้หนังสือเล่มเดียวสอนนักเรียน ต้องการให้ครูจัดกิจกรรมที่จะเพิ่มพูนประสบการณ์แก่ประชาธิปไตย การคิดอย่างมีเหตุผล ต้องการให้ครูนำเอาปัญหาสังคม ปัญหาการเมือง การปกครองในปัจจุบันมาอภิปรายเสมอ ๆ เพราะฉะนั้น การจัดการเรียน การสอนของครู ความมุ่งหวังให้เด็กได้รับประโยชน์มากที่สุด และต้องคำนึงถึงความต้องการของเด็กเป็นประการสำคัญ

ปีพุทธศักราช 2514 นี้เช่นเดียวกัน 프리ซเซีย (Prizzia)¹⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Student Activism in A Comparative Perspective: The Study of Political Participation of Thai University Students" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพยายามให้บรรลุจุดหมาย 4 ประการคือ

1. เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับมโนทัศน์ (Concept) และการอธิบายที่เกี่ยวข้องกับความสับสนทางการเมืองของนักศึกษา และบทบาทของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาในการพัฒนาทางการเมืองของประเทศกำลังพัฒนา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานของนักศึกษาอันเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมืองโดยเน้นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ในแง่ของการเปรียบเทียบในรูปความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ (Perspective)
3. เพื่อจะใช้ประโยชน์ในกรณีที่เกี่ยวข้องในการอธิบาย การอบรมสั่งสอนทางการเมือง และการเข้ามามีส่วนร่วมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

¹⁵Rosario Prizzia, "Student Activism in A Comparative Perspective : The Study of Political Participation of Thai University Students," Dissertation Abstracts International, Vol. XXXII, No. IX, (March, 1972) p. 5313-A.

4. เพื่อที่จะใช้เทคนิคเป็นพิเศษในการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์

การรวบรวมข้อมูลใช้ทั้งการสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม คือนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในเมืองไทย จำนวน 1600 คน สำหรับตัวแปรในการศึกษาเรื่องนี้ได้แก่ข้อขัดแย้งภายในประเทศ (เช่น การกระทำที่ไร้ระเบียบ, การประท้วง) ขอบข่ายของการศึกษา การลงทะเบียนเรียน การไม่มั่งงานทำ การเป็นสมาชิกดำเนินการองค์การทางการเมืองของนักศึกษา และการมีส่วนร่วมในการประท้วง การอธิบายข้อมูลกระทำโดย วิธีอุปมาน (Deductive) และใช้ระเบียบวิธีทางสถิติหลาย ๆ อย่าง เพื่อทดสอบสมมุติฐานของรูปแบบของความคิด เช่น

$$A + B + C = P \text{ ในเมื่อ}$$

A = ภูมิหลังของตัวแปร

B = การอบรมสั่งสอนต่อตัวแปรทางการเมือง

C = ตัวแปรที่ทำให้เกิดการผันแปรทางการเมือง

P = ตัวแปรแห่งการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ข้อสรุปที่ได้จากการศึกษากับนักศึกษาไทยอันนี้สนับสนุนผลที่คล้ายคลึงกันกับที่ได้ศึกษานักศึกษาในต่างประเทศหลายข้อ ตามปกติแล้วนักศึกษาเหล่านี้เป็นผู้ซึ่งปรารถนาจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด โดยเป็นตัวที่ทำให้เกิดการผันแปรต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนต่อสมมุติฐานที่ว่าคะแนนของนักศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับตัวแปร (A) และคะแนนของเขา เกี่ยวกับตัวแปรคือ การอบรมสั่งสอนทางการเมือง (B) มีสหสัมพันธ์กันมากที่สุด กับคะแนนของนักศึกษาที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ทำให้เกิดการผันแปรต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการกระทำ (C) และการปฏิบัติกร่วมในการมีส่วนร่วม (P) การมีส่วนร่วมในการประท้วง (P_2) และ Guttman Scale Scores (P_3) มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ (.5+) ในรูปแบบสมการทั้งสอง เช่น $A+B+C = P$ และ $AxBxC = P$ สิ่งอื่น ๆ ที่พบคือ ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (P) และเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ชั้นเรียนและขอบข่ายของการศึกษา ทัศนคติต่อรัฐบาล ทัศนคติต่อสื่อสารมวลชน วัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมพื้นบ้าน

ปีพุทธศักราช 2515 ซีดา(Ceda)¹⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Determining the Effects of Family Characteristics on the Political Opinions of Youth."

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทของสถานภาพทางครอบครัว ต่อทัศนคติทางการเมืองของเยาวชน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งของมหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปี ตัวแปรอิสระคือรายได้ ครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา ตลอดจนอาชีพและรายได้ ผลของการวิจัยที่สำคัญ ๆ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างค้ำระหว่างทัศนคติทางการเมืองของเยาวชน และสถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ตัวแปรอิสระเหล่านี้มีความผันแปรไปในทางตรงข้าม กล่าวคือประชากรในกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากได้รับการศึกษาสูงกว่บิดามารดาของตน และอาจจะเป็นไปได้ว่า รายได้ของเขาเมื่อเป็นผู้ใหญ่ อาจจะมีมากกว่าบิดามารดา ดังนั้นจึงไม่สามารถจะสรุปได้ว่า เยาวชนเหล่านี้จะรับทัศนคติทางการเมืองตามบิดามารดาของตน

ในปีพุทธศักราช 2516 โรเบิร์ต จอห์น (Robert John)¹⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Study of Effects of Value Clarification on Political Attitudes." การศึกษาเรื่องนี้เกิดจากความเชื่อที่ว่า บทบาทและหน้าที่อันควรกระทำอย่างหนึ่งของโรงเรียนก็คือการอบรมสั่งสอนทางการเมือง และแบบเรียนที่เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอน ดูเหมือนจะเน้นที่หลักสูตรของหน้าที่พลเมือง ที่ใช้ในโรงเรียนมัธยม ซึ่งมีผลต่อคุณค่าทางการเมืองของนักเรียนน้อยมาก

การศึกษานี้กระทำโดยการวัดทัศนคติทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2 ชั้น ในโรงเรียนเดียวกัน ที่ศึกษาวิชาหน้าที่พลเมือง โดยมุ่งพิจารณาความแตกต่างกันระหว่าง 2 กลุ่มนี้ใน

¹⁶Toby Barbara Ceda, "Determining the Effects of Family Characteristics on the Political Opinions of Youth," Dissertation Abstracts International, Vol. XXXIII, No. II, (May, 1973), p. 6410-A.

¹⁷Ellison Robert John, "A Study of Value Clarification on Political Attitudes" Dissertation Abstracts International, Vol. XXXV, No. III, (September, 1974). p. 1550-A.

ในค่านของความชัดเจนในคุณค่าทางการเมือง เครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติทางการเมืองของนักศึกษา ผู้ศึกษาได้ทำขึ้นเองเป็นมาตราวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท มีจำนวน 30 ข้อ หากความเชื่อมั่นโดยวิธีวัดความเชื่อมั่นทั้งแบบที่แก้ไขโดยสูตรของ Spearman Brown มี $r=0.93$ ผลของการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า กลุ่มของคุณดา (N=19) ได้รับความเข้าใจทัศนคติทางการเมืองที่เพิ่มขึ้นในกรณีเกี่ยวกับเกณฑ์ทางประชาธิปไตย (2.41 %) มีแนวโน้มที่สามารถจะนำไปใช้ได้และยังมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับเพศ อัตราเฉลี่ยของ ความรู้และระดับชั้นมีผลในทางตรงกันข้าม สำหรับกลุ่ม (N=23) มีส่วนเห็นด้วยกับเกณฑ์ทางประชาธิปไตยลดลง (1.03 %) และมีแนวโน้มเหมือนกันในด้านความแตกต่างทางเพศอัตราเฉลี่ยด้านความรู้และระดับชั้น

การศึกษาค้นคว้าให้เห็นภาพพจน์ว่า วิชาหน้าที่พลเมืองยังมีผลต่อทัศนคติทางการเมืองของนักเรียน และคุณค่าที่ชัดเจนอันนี้จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มพูนผลสำเร็จและความมั่นคงของวิชาหน้าที่พลเมือง

ในปีเดียวกันนี้ เอลเลน (Ellen)¹⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Women and Politics: The Political Role Expectation of Adolescent Females," วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นประโยชน์ในการอธิบายทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับบทบาทระหว่างเพศและความคาดหวังทางค่านิยมทางการเมือง อันเป็นสิ่งที่ไปควบกันไต่เพศชายและเพศหญิง ดังนั้นความคาดหวังถึงความแตกต่างในบทบาททางเพศ จะเป็นกระจกส่องให้เห็น ในค่านิยมทางการเมืองที่คาดหวังกันว่า เพศหญิงมักจะไปในทางเฉยเมย ไม่มีข้อขัดแย้งในการติดต่อกับผู้อื่นในรูปแบบต่าง ๆ อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาในเรื่องนี้คือการให้ความสนใจในกิจกรรมทางการเมือง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการสำรวจว่า

¹⁸ Dunkle Debora Ellen, "Women and Politics : The Political Role Expectation of Adolescent Females," Dissertation Abstracts International. Vol. XXXV, No. x (April, 1975) p. 677-A.

ความแตกต่างระหว่างวัยรุ่นเพศชาย กับเพศหญิง เกี่ยวกับความคาดหวังบทบาททางการ เมืองอันมีการยอมรับความรู้ทางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง และกิจกรรมในชุมชน นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงความแตกต่างในบทบาทระหว่างเพศด้วย ข้อมูลในการวิจัยได้จากการสำรวจวัยรุ่นจำนวน 217 คน ในโรงเรียนในเขตชนบท ทางตะวันตกของนิวยอร์ก 2 แห่งในปี 1971 ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นชายและหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยฝ่ายหญิงจะเลือกพฤติกรรมทางการเมืองในทางที่เฉยเมย (Passive) และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ในทำนองเดียวกันชายและหญิงมีความแตกต่างกันในความคาดหวังของเขา เกี่ยวกับกิจกรรมในชุมชน ซึ่งหญิงจะมีความสนใจในกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการเมือง เช่นการไปโบสถ์และกิจกรรมในโรงเรียน และได้พบว่าทั้งชายและหญิง ไม่มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเกี่ยวกับระดับของความสนใจและสาระเกี่ยวกับการเมือง

ในปีพุทธศักราช 2517 คเต (Cate)¹⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Political Socialization in India" วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสำรวจ การยอมรับสิ่งสอนทางการเมืองของนักเรียนในอินเดีย โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักเรียนที่ได้เรียนวิชาหน้าที่พลเมือง กับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนวิชาหน้าที่พลเมือง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยบรรจุเนื้อหาว่าคย ประสิทธิภาพทางการเมือง ความรู้ทางการเมือง การวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง การรับรู้บทบาทของพลเมือง และการรับรู้ความสัมพันธ์ของอำนาจของสถาบันทางการเมือง ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนในเกรด 9 และเกรด 11 จำนวน 1160 คน นักเรียนเหล่านี้เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงนิวเดลี นักเรียนซึ่งเรียนอยู่เกรด 9 นั้นยังไม่ได้เรียนวิชาหน้าที่พลเมืองกับที่เรียนหน้าที่พลเมืองมาแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกันในเรื่องการยอมรับสิ่งสอนทางการเมือง จะไม่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า เพศ ชนิดของโรงเรียนสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม

¹⁹Webster Carol Cate, "Political Socialization in India,"

Dissertation Abstracts Internation: Vol. XXXV, No. I, (July, 1974)

ตลอดจนสถานที่เกิดชุมนุมชน สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองมากกว่าการเปิดโอกาสให้เรียนวิชาหน้าที่พลเมืองในโรงเรียน ผู้วิจัยได้สรุปว่านักเรียนชายมีประสิทธิภาพทางการเมืองมากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนหญิงมีความสนใจด้านการเมืองสูงกว่าและอยากมีส่วนร่วมในทางการเมืองมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนจากกลุ่มชนชั้นสูงและชนชั้นกลางมีความรู้เรื่องประสิทธิภาพทางการเมืองสูงกว่านักเรียนที่มาจากกลุ่มชนชั้นต่ำ ถ้ายิ่งมีความรู้ทางการเมืองมากนักเรียนยิ่งจะมีประสิทธิภาพทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

ในปีเดียวกันนี้ เคนนิส วิลเลียม (Dennis William)²⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Influence of Campus, Social, and Political Variables on Student Protest Behavior During the Late Sixties." เป็นการศึกษากี่ยวกับการคัดค้านของนักศึกษา โดยเน้นเกี่ยวกับรูปแบบของการอบรมสั่งสอนทางครอบครัว หรือการไม่กล่าวอ้างถึงผู้หนึ่งผู้ใดของมหาวิทยาลัยเปิดแบบใหม่คล้ายกับเป็นคำอธิบายที่ดีที่สุดของพฤติกรรมอันไม่มีรูปแบบ อันนี้ การศึกษาหลายครั้งได้ใช้บุคคลเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ ได้พยายามที่จะพิสูจน์ผู้ซึ่งทำกิจกรรมด้วยการเปรียบเทียบลักษณะพื้นฐานทางสังคมของผู้กระทำกิจกรรมกับผู้ไม่กระทำกิจกรรม จากผลของการสำรวจเหล่านี้เป็นการรวบรวมภาพพจน์ของผู้กระทำกิจกรรมซึ่งมีลักษณะเป็นชาวเมือง มีอิสระ ไร้ศาสนา พื้นฐานของครอบครัวเป็นชนชั้นสูงมากกว่าชนชั้นกลาง แต่ละมีพื้นฐานทางการศึกษาที่เน้นทางด้านสังคมศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์ โครงร่างของการวิจัยอื่น ๆ ส่วนใหญ่ใช้สถาบันเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ ได้พิสูจน์สถาบันที่ผู้กระทำกิจกรรมคัดค้านที่เกิดบ่อยที่สุด สภาพบริเวณของมหาวิทยาลัยปรากฏเป็นส่วนเกี่ยวพันกับพฤติกรรมการคัดค้านได้แก่ ขนาดรูปแบบการปกครอง สถานที่ตั้งและคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยในอดีตช่วยในการพิสูจน์กรณีซึ่งคล้ายกับกรณีการคัดค้านมากที่สุด และที่ซึ่งเกิดขึ้นมากที่สุด ต่อคำถามพื้นฐานที่ว่า ทำไมนักศึกษาที่กำลังคัดค้านจึงไม่ได้รับคำตอบอย่างพอเพียง จุดที่พอจะมองได้ก็คือลักษณะ

²⁰Hostetler Dennis William, "The Influence of Campus, Social and Political Variables on Student Protest Behavior During the Late Sixties." Dissertation Abstract International, VOL. XXXV, No. IV (October, 1974), p. 2355-A.

พื้นฐานทางสังคม หรือตัวแปรทางสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่นำไปยึดแนวทาง สมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้
 นี้ถือว่านักศึกษาที่ขาดความสงบของ**ทศวรรษ** 1960 เป็นผู้คัดค้านทางการเมือง อันเป็นการสนองต่อ
 สิ่งกระตุ้นทางการเมือง และเกี่ยวข้องกับบ้านหรือสิ่งแวดล้อมทางบริเวณสถาบันอยู่ในอันดับที่ 2 เท่านั้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัยก็เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของตัวแปรทางการเมือง เพื่อ
 จะควบคุมโทษ ที่จะถือว่าไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการคัดค้านเป็นส่วนบุคคล ที่มากที่สุด ตามที่เสนอ
 เป้าหมายของการวิจัยในอดีต โดยการวิจัยครั้งนี้ ทดสอบสมมติฐานที่ว่า ตัวแปรทางการเมืองตาม
 ปรัชญาทางการเมือง ผู้ให้การสนับสนุนพรรคการเมืองและประชาชนที่ให้การสนับสนุนโดยเฉพาะ เป็น
 ตัวทำนายของพฤติกรรมการคัดค้านส่วนบุคคล ที่ดีกว่าสภาพบริเวณสถาบัน หรือลักษณะพื้นฐานทางสังคม
 ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบจัดลำดับชั้นของนักศึกษาระหว่างในเดือนเมษายน
 1970 ตัวแปรตาม พฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้คัดค้าน ซึ่งวัดโดยความตั้งใจและมาตรวัด การมีส่วนร่วม
 แต่ละมาตรวัดมี 5 ทางเลือก กำหนดจากการตั้งขบวน คัดค้าน จนถึงกรกระทำผิดกฎหมายรุนแรง

การค้นพบมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนสมมติฐานที่ว่าความวุ่นวายในช่วงหลังแห่งทศวรรษของ
 1960 คือปรากฏการณ์ทางการเมืองที่อธิบายได้ดีที่สุด โดยตัวแปรทางการเมือง ตัวแปรทางการเมือง
 ที่รวบรวมได้ประมาณ 50 % ของความแปรปรวนของตัวแปรตาม พื้นฐานครอบครัว ที่สามารถอธิบายได้
 เพียง 18 % และสภาพทางบริเวณสถาบันน้อยกว่า 18 % เป็นที่เห็นได้ชัดโดยตัวแปรทางการเมืองมาก
 กว่าตัวแปรอื่น ๆ ทั้งหมด ในการทำนายแนวโน้มส่วนบุคคลต่อผู้ที่ทำการคัดค้าน ทำอย่างไรจึงจะปลุก
 ฝังปรัชญาทางการเมือง การให้การสนับสนุนพรรคการเมืองและประชาชนแห่งการให้การสนับสนุนโดย
 เฉพาะต่อพฤติกรรมของผู้คัดค้านที่ควรจะได้รับ การแปรความ ความจริงที่ว่าพวกเขาเสรีนิยม นักศึกษาที่
 อิสระ คล้ายกับจะเป็นผู้คัดค้านมากกว่าพวกสนับสนุนพรรค หรือนักศึกษาพวกอนุรักษนิยมไม่ควรจะสนใจ
 นัก สิ่งที่น่าสนใจก็คือความสำคัญของการรับรู้ของนักศึกษา อันเป็นหลักในการตัดสินใจพฤติกรรมทางการเมือง
 เมืองของเขา ประชาชนที่ปรากฏเป็นศูนย์กลางของการประเมินผลของการกระทำแห่งรัฐ ถูหากแต่
 ละบุคคลรู้ดีกว่าถูกโจมตีโดยเฉพาะนโยบายแห่งรัฐและการสนับสนุนต่อประชาชนของเขา นั่นต่ำลง ความ
 อาจเป็นไปได้ของแต่ละบุคคลในการคัดค้านนั้นมีอัตราสูงขึ้น หรือในทางกลับกันหากการสนับสนุนด้านประ
 ธานยังคงอยู่ ก็ไม่ต้องคำนึงถึง โดยเฉพาะการไม่พอใจ การแสดงออกทางการเมือง ก็อาจจะคงเหลือ
 ภายในขอบข่ายของข้อตกลงตามปกติ ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ในปีพุทธศักราช 2517 ฮัล (Hull)²¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Political Attitudes and Behavior of Public College Teachers in Louisiana." การศึกษาครั้งนี้มุ่งที่จะตรวจสอบทัศนคติทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐหลุยส์เซียนา ข้อมูลที่เก็บเป็นผลจากการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังอาจารย์ 526 คนใน 12 สถาบันที่มีการศึกษาระดับสูง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมีจำนวน 234 ชุด (45.2 %) แบบสอบถามนี้แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ในด้านอุดมการณ์ทางการเมือง นโยบายการลงคะแนนเสียง และแบบต่าง ๆ ของการโฆษณาเสียง รายละเอียดที่ได้รับผ่านทางแบบสอบถามเกี่ยวกับพื้นฐานของผู้ตอบที่มีผลต่อการตัดสินใจ ถือได้ว่าเป็นส่วนสัมพันธ์กับอุดมการณ์ และกระแสนแห่งพฤติกรรมทางการเมืองของอาจารย์ในสถาบันของรัฐในหลุยส์เซียนา ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ของอาจารย์วิทยาลัยของรัฐในหลุยส์เซียนา เป็นผู้มีลักษณะในตนเอง เป็นอนุรักษนิยม แต่มีแนวโน้มต่อการปฏิบัติอย่างเสรีนิยมอย่างมาก เกี่ยวกับการยอมรับในกรณีภายในประเทศหลายกรณีพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างอุดมการณ์และตัวแปรทางสังคมทั่ว ๆ ไป และตัวแปรทางเศรษฐกิจแต่ตัวแปรจำนวนหนึ่งมีความสัมพันธ์ต่อพื้นฐานทางอาชีพและอุดมการณ์ทางการเมือง ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนมากมีส่วนคล้อยตามต่อการลงคะแนนเสียง โดยการเลือกพรรคในการเลือกตั้งประธานาธิบดี มีผู้ตอบแบบสอบถามประมาณ 24 % ที่มีส่วนร่วมในการโฆษณา ในทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมในการลงเสียงและมีการสนทนากันอย่างไม่เป็นทางการ

²¹Ferrel Thomas Hull, "The Political Attitudes and Behavior of Public College Teachers in Louisiana." Dissertation Abstracts International. Vol. XXXV, No. VIII, (February, 1975) p. 5199-A.